

og Materialierne til Bygningerne i lige Maade. Jeg vil slet ikke sammenholde det med, hvad Viborg Sindssygehospital kostede i 1904. Det blev opført for et Beløb af 2,606 Kr. pr. Seng. Jeg har besøgt dette Hospital, og man faar — det er min Mening om det — Følelsen af, at der her og der er sparet lidt for rigeligt. Jeg vil gerne slutte mig til den sidste ærede Talers Henstilling til Justitsministeren om at bygge saa billigt, som det overhovedet er muligt. Det er et Krav, der er stærkt ikke alene paa Rigsdagen men ogsaa ude i Landet, at man skal økonomisere, hvor det er muligt at gøre det.

Man har jo ogsaa i mange Aar søgt i stigende Grad at fremme Tanken om at anbringe dertil egnede sindssyge i Familiepleje, hvad ogsaa den sidste ærede Taler nævnedes. Dette System tænker man i fortrinlig Grad at knytte til det nye Hospital, og man mener i Nykøbing at have faaet en heldig Plads til Fremme af dette Formaal. For flere Patienters Vedkommende vil det utvivlsomt blive mere økonomisk at faa dem anbragt i Familiepleje, idet mange af dem ville være i Stand til at yde et Arbejde, der er noget værd, og at det ogsaa for dem af dem, der overhovedet have Evnen til at tænke, vil være at betragte som et Fremskridt, er utvivlsomt. Jeg er ganske sikker paa og har set Beviser derfor, at selv om de sindssyge blive behandlet paa en human og hensynsfuld Maade i Sindssygehospitalerne, længes de fleste dog bort derfra og ud under andre Forhold, og man kunde jo nok unde disse Stakler de blidest mulige Kaar at leve deres Liv under.

I Folketinget har man jo holdt mange og lange Taler for at paavise, at baade denne og hin Plads nu var saa særlig fortrinlig egnet til at lægge dette Hospital paa. Den højtærede Minister har jo efter grundig Undersøgelse ment, at Hillerød var det bedste, og i og for sig har jeg ikke noget derimod. Men naar den sidste ærede Taler nævnedes som et Moment af Betydning, at man paa en Maade havde Byggepladsen i Hillerød uden Udgift, saa er det ikke rigtigt. Man kan jo ikke gratis afhænde et Aktiv, uden at det bliver en Udgift. Jeg erkender, at dette Aktiv synes at være meget lidt værd, og i den Henseende deler det vist Skæbne med Statens andre Ejendomme i Land- og Skovbrug. Naar det er saaledes, som det af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar, at hver Tønde Land af Trollesminde Jorder er

bortforpagtet for en Tønde Byg og 8 Kr., altsaa med et rundt Tal for 20 Kr., saa faar man ikke megen Respekt for disse Statsaktivets Rentabilitet. Dette er rigtigt nok, men det kunde ogsaa være, at Rentabiliteten laa mere i Salget end i Brugen. Da det ikke er Justitsministerens Opgave at sysle med dette, bliver det ikke en Henstilling til ham, men jeg synes, at det er et meget kedeligt Bevis, man her faar, for, hvor meget de Ejendomme, Staten har i Landbruget — og desværre er det ikke bedre i Skovbruget —, ere værd som indtægtgivende for Staten. Nykøbing har ogsaa vist sin Beredvillighed rent økonomisk set, idet den har tilbudt 65,000 Kr. til Byggegrund. Naar det er sagt, at de dertil beskikkede kyndige Mænd have udtalt sig fortrinnsvis for Hillerød, saa er det rigtigt, men de have dog heller ikke haft noget særlig ufordelagtigt at sige om Nykøbing. I sin Tid, da vi behandlede Sagen i Medicinalkommissionen, var det et enstemmig Ønske, at dette Hospital skulde ligge i den nordre Halvdel af Sjælland. Det er jo rigtigt, at naar man nu har valgt Nykøbing, har man valgt saa godt som den nordligste Plet paa Sjælland, ikke alene et Sted i den nordlige Del. Det er et lidt akavet Sted at lægge den paa, men jeg har hørt Folketingsmænd, som ere ivrige for Sagen, sige, at det efter deres Mening aligevel var den bedste Beliggenhed. Hvis det ikke skulde volde Vanskeligheder ved at faa Forslaget ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling, vilde jeg principielt ikke have noget imod — og dette tror jeg at kunne sige paa min Gruppes Vegne —, at det bliver Hillerød, men jeg vil gerne bede om, at man ikke vil rejse Vanskeligheder, der kunde volde, at Sagen ikke blev gennemført i Aar. Det er Uret, ja, jeg er tilbøjelig til at sige Synd mod de mange, som gaa og vente paa, at denne Sag føres igennem, for at der kan blive Plads for dem, og for at man ogsaa kan faa aflastet de Sindssygehospitaler, vi allerede have.

Jeg vil gerne udtale min Betænelighed ved en Udtalelse, der fremkom fra en Folketingsmand under denne Sags Behandling nede i det andet Ting. Han udtalte, at han kunde tænke sig, at det var formaalstjenligt, at der blev udnævnt et Udvalg af Rigsdagsmænd, der skulde føre Tilsyn med Hospitalets Opførelse. Det skulde være ulønnet, men selv om Hvervet er ulønnet, tror jeg ikke, at Rigsdagsmænd skulle paatage sig den Slags Inspektørgerning, det maa man overlade til mere kom-